

Mors tale ved familiestævne på Jegindø

Po Overgoer i Uglev, der hår vi vor Rue,
al waj, der er sammelt her i Daaé;
æ trover et, der fantes en hjem saa gue,
som hjem ve vor Mue å Faae;
for der var der Tryghed aa Lyv aa Humør
aa Arbejd, et aa forglem;
aa aldrig var vi saa manne, te et
der var Plads te jen mie derhjem.

Vi var en Dusin - en sku trov det var løv
at nue ku ha føj saan en Flok;
aa huen ku de novti fo Hvil aa Søv
naar di te saa manne sku´ skaf nok.
men aldrig mærked vi te de var træt,
skjønt det haar de sikker nok manne Gaang væt,
aa sjæl om der var Piger te aa hjælp vor Mue;
saa var æ utrolig, hun ku haa æ i æ Hue
al det der sku´ ordnes te en Flok saa stue.

Vor Mue hun haad nover Gryder saa stue
saa trods det, vi var manne ve æ Bover
saa ku der godt blyv en Spand Sop saa gue
te en Enk i en Hus uden Jover.

En sku trov Hjælp, po dem Maaed var hiel umulig,
men Mue hun forstov vis aa gjør saa natu´lig;
hun saa te æ Bae: aa, stik lig om te Stine,
te æ Maalers Enk, aa te gammel Trine;
aa saa tint vi baer, om vi no ku blyv frik
for aa fo nøj a Trine´s gammel Slik,
naar hun hun fisked en Styk klistred Sukker
mæ en Knyv op af hinne gammel Krukker.

Æ tinker tit o æ, naar der klaves øver Skatte,
te Folk ska vær glaae, der er ingen der er fatte.
Den gaang var der et anne Hjælp i djæ Nød,
end det, vi i Daae vild kald Naadsens Brød.

Nok fik vi lær, vi mot ingenting øed,
aa val sku der spaares, men et o æ Brøed
For Folk, der skal arbejd, ska haa æ fuld Føe,
aa Bae, der er butte, de er no saa sød!

En Gaang saa vor Mue nøj, som Faaer et forstov.
Aa det haar han siden te mæ betrov;
hun saae, at naar Signe aa Peter fæk Bae,
saa vil hun op po hinne Knæ dem ta,
aa saa sku hun rigtig knus dem.

Det var læng før Signe bløv rigtig forlove
saa det var et underlig, Faae et forstov e
men saanen nu Anelser ka Mødre jo ha.
Aa hvis de ka sij vos der op fræ æ Himmel
hudan vi er sammelt her saanden en Vrimmel
saa er æ et saa mærkelig om Mue blyver svimmel
for no ku hun et engang huer???? dem.

Æ mindes saa tit, naar Kræn Kraev aa Faae
de saat po æ brov en Sommerdaae
aa so o, djer Bae de rend aa spelt Bold;
ja, der var en forunderlig Sammenhold.
I ka trov, te vi haaj nue Naboer hjem
a en Slav, som vi aldrig siden ku glem.
Ajs Odgor, æ Mølbøger aa Kræn Kraev
var mej te aa præg vor Barndoms Daev;

Aa som vi ku spøeg mæ hinanen vaj Bæ:
Klap op, aaspel Jep aa Hjørnta,
aa Ringridning om i æ Hvillergraev,
hu Musse hun sjæl ku find ud aa aa traev.
Det er et ætter fremmed, te Ellen haar Hejst,
for det var no osse Elly´s det bæjst;
i den Retning var æ no ren ud saa pjokke,
det var æ nær saa farlig aa spøeg mæ æ Dokker,
mæ Karen aa Grethe æ leged saa læeng
at Elly hun slov hinner Folder mæ æ Dræeng.
Carl Aage aa Holger aa Knukke,
det var et saa sær, der somti bløv Tuke,
Emil aa Kristian aa æ Krovman´s Svend
aa hva de no helsen hie hverjen;
det var somtie lie ve æ hus, den bløv vend,
naar vi kured nie i æ Hæel a hinaen
mæ æ Bænk o æ Bover te Rutsjebaen.

Den gaang kjæn vi slet et te Nylonsokker,
nej da brugt vi Pløser aa lyserød Klokker
der var lave a Tow fræ vor ejen Foe;
- som Holger ku skrig, naar han sku ha dem o!
Vi anne,vi fand vos no i æ Pien
men æ haar heller et brugt Uldtøj sien.

Men inden æ Tow, det sku laves te Gaar
saa mot vi ha vaske æ Foer i en Kaar;
djæ Bien bløv bojen sammen, aa saa bløv de dippe
aa naar de bløv tae, saa sku Faae ha dem klippe,
aa baaagettæ var de en kunstig Sjøen
aa si, naar de bløv trokken om o æ Grøen.

Ka I hov, hu æ Foe, de ku rend i Snær
aa saa mot æ Knejt teen i baae Tær
aa prøv aa reed æ filtre Tyer.
Der var ves engaang, Laurits haaed hans Hyjer,
saa Faaer mot af Sted mæ æ Slagterknyv
for aa fo redde æ Dreng hans Lyv.

Den gaang var der et nøj elektrisk Hegn
æ Kyker stov boen, aa hvis der var Tegn
te Torden, ja saa var æ sikker aa ves,
at saa tov de alsammen te aa bees,
mæ æ Haaler i Vejer de foer øver æ Ager
aa saa var æ mæ aa fo Gaang i æ Sager!
for hvis de kam øver i æ Naboers Kue,
ja, saa var æ et sikker, Niels Møller bløv gue!

Æ Piger, de haaed osse møj aa laev,
solti de vaske en hiel Par Daev;
aa saa sku de slagt aa saalt aa baaeg.
Aa det var et saaden en enkelt Kaaeg;
nej, da bløv der bagt i æ stue Oven,
som Faaer han fyred i, te den var gloven.
I Daae er der heldigvis møj,der er nemmæ
men vi er vis somtier slem te aa glem æ!

Æ Tijk den renner aa æ Oer, de goe,
aa no er vi ve aa vær gammel aa groe;
men alsammel haar vi saa travlt om æ Dave
at vi ska pas po, det et blyver en Plave;
en Gaang imell sku vi gjæe ku ta fri
te aaa snak mæ hinaen en Par Timers Ti
aa si o huen æ Familie grover,
saa den snaae ka befolk æ hael Jover -!
Det lyder jo guenok som om det var Løvn,
at den lieg bløv forøge mæ tre i jen Døvn!

Ja, no er æ dem, der ska øverta Verden,
aa saa hoer æ, at vi, ve vor Færden
et hiel for haar dem fot en ødelæe.

Aa saa er æ helsen mi Ønsk i Daae,
at de mo ku gjør en en hiel Del bæjer

aa hermej æ Tak te jer alsammel sæjer.